

drugi pa imajo na voljo veliko pristopov. Po mnenju večine je najlepši tisti iz Jesenovega mimo križa po strmini naravnost navzgor. Na sredini strmine je klopca, za katero se zdi, da ima sedišče namazano z lepilom. Razgled s tega kraja ter mir človeka prikujeta na mesto in mu ne pustita naprej. Od kočice na Čemšeniški planini pelje markirana pot proti Vrhem in Sv. planini, s katere se spustimo v dolino (Trbovlje ali Zagorje). Lahko pa na Vrhah zavijemo na levo proti Mrzlici in Kalu, vendar je to zelo dolga pot, tudi za gorske kolesarje. Včasih se na Vrhah obrnem in se po krožni poti, ki vodi na savinjsko stran, mimo Krvavice vrnem na Čemšeniško planino. Ob ugodnih razmerah se s prijatelji ob petih zjutraj s smučmi odpravimo na Čemšeniško planino, ob svitu smučamo prek strmine, skočimo na jutranjo kavico in smo ob osmih že na delovnem mestu. Enkrat na leto pa se praviloma odpravimo na 10-urno turnosmučarsko prečenje, ki ga začnemo na Izlakah in končamo v Zagorju.

Težko se je odločiti, ali je tukaj lepše pozimi ali poleti. Vedno je neomejeno število možnosti. Upam, da boste tudi vi radi zahajali v naše hribe v vseh letnih časih in da se bomo pogosto srečevali. ●

Piz Boe

Z zanosom doživetega
iščem s pogledom
tisto belo goro na obzorju,
nikoli do kraja izhojeno,
do kraja raziskano ...
Skrita za megleno tančico,
kot drhteče ženske prsi,
poželjiva, čaka,
nikoli do kraja izpolnjena,
nikoli do kraja razgaljena.

Čaka.

V nedrjih ji vre,
pritajeno se ji po žilah pretaka življenje,
sili ji skozi vse špranje.
Poistovetila sem se z njo,
hotela sem biti ona.
Hotela sem odtise tvojih rok,
razbijanje tvojega srca,
tvoje moči,
tvojega močnega oprijema,
tvojega slanega potu,
tvojih sokov,
da mi hladijo pregreto telo,
hotela sem,
hotela sem ti dati vse
in hkrati vse imeti zase.

Vse to se je zgodilo.

Bila sem ona, skrivnostna,
kruta in neizprosna hkrati.
Z zanosom sva plezala
preko najinih mehkih src
proti nebesni modrini
in pozabila,
kako zelo sva ranljiva,
kako zelo se hočeva zase ...

Olga Kolenc